

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1XOboE/1/2021
Identifikačné číslo spisu: 2204899765
Dátum vydania rozhodnutia: 29.09.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2204899765.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej POHOTOVOST', s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej K. V., narodenej XX. K. XXXX., s registrovaným trvalým pobytom v obci H., o vymoženie 298,75 eur s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 8Er/5/2004, o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 25CoE/46/2013-53 z 27. mája 2014 vo výroku zamietajúcom návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní oprávnenej z a s t a v u j e.
- II. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda ako súd exekučný uznesením č. k. 8Er/5/2004-26 z 30. apríla 2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zároveň ju zastavil. Ďalším výrokom oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť poverenému súdному exekútorovi trovy exekúcie. Proti tomuto uzneseniu podala oprávnená v lehote odvolanie spolu s návrhom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Občiansky súdny poriadok“ alebo „OSP“). Následne podaním doručeným exekučnému súdu dňa 9. augusta 2012 oprávnená navrhla, aby odvolací súd prerušil konanie a aby sa obrátil na Súdny dvor Európskej únie s návrhom na prejudiciálne zodpovedanie otázok bližšie špecifikovaných v podanom návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

2. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 25CoE/46/2013-53 z 27. mája 2014 odvolaním napadnuté uznesenie exekučného súdu vo výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a o jej zastavení (ako vecne správne) potvrdil. Ďalším výrokom zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ OSP.

3. Proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave - vo výroku o zamietnutí návrhu na prerušenie konania postupom podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie - podala oprávnená odvolanie. Namietala, že jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ OSP), rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd nesprávne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a článok 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v spojení s § 36 ods. 5 Exekučného poriadku (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP) a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žiadala rozhodnutie Krajského súdu v Trnave v napadnutej časti zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Zo spisu vyplýva, že odvolanie oprávnenej bolo podané 6. augusta 2014. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 CSP). Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (§ 470 ods. 4 CSP).

5. S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (zákonom č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či sú dané procesné predpoklady, za ktorých môže konať o odvolaní oprávnenej.

7. Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa odseku 2, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

8. Jedným z neodstrániteľných nedostatkov procesných podmienok, ktoré spôsobujú, že súd musí konanie zastaviť, je nedostatok funkčnej príslušnosti (ktoréhokolvek) súdu na prejedanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdov. Keďže oprávnená svoje odvolanie podala ešte 6. augusta 2014 a podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 4 CSP platí, že konanie začaté do 30. júna 2016 na funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo, Najvyšší súd Slovenskej republiky svoju funkčnú príslušnosť na konanie o odvolaní oprávnenej skúmal v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase začatia odvolacieho konania. Dospel pritom k záveru, že nie je funkčne príslušný na prejedanie podaného odvolania oprávnenej a zároveň neexistuje zákonný dôvod na postúpenie veci inému (funkčne príslušnému) súdu.

9. Uvedený záver vyplýva z prvej vety § 201 OSP, v zmysle ktorej platilo, že účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Na konanie v prvom stupni boli v zmysle § 9 ods. 1 OSP zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodovali ako sudy prvého stupňa: a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o

náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 OSP). Krajské sudy boli tiež funkčne príslušné na rozhodovanie o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov (§ 10 ods. 1 OSP), zatiaľ čo Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa (§ 10 ods. 2 OSP).

10. V zmysle procesnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 je teda Najvyšší súd Slovenskej republiky funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa. Prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 OSP).

11. Rozhodnutie krajského súdu o zamietnutí návrhu oprávnenej na prerušenie konania, vydané po začatí odvolacieho konania, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho a takéto rozhodnutie nie je možné napadnúť odvolaním (§ 201 OSP a contrario). Vzhľadom k tomu, že funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie odvolania oprávnenej nie je daná, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní oprávnenej proti uzneseniu odvolacieho súdu zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia (§ 161 ods. 2 CSP).

12. Oprávnená z procesného hľadiska zavinila, že sa konanie o jej odvolaní muselo zastaviť, čím povinnej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (§ 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Keďže však podľa obsahu spisu povinnej v tomto konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj R 72/2018).

13. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.